

Curs 3 – 22.10.2009

Macroeconomia si microeconomia Caracteristicile analizei economice (analiza pozitiva si analiza normativa, analiza pe termen scurt si lung, utilizarea modelelor matematice in cadrul economiei insemnatatea studierii macroeconomiei)

1. Macroeconomia si microeconomia

Domeniul stiintei economice e traditional divizat in doua subdomenii ceea ce face posibila studierea economiei la diferite niveluri.

Microeconomia reprezinta studiul unei entitati individuale (firma, consumator individual, lucrator), analizeaza elaborarea deciziilor la nivelul menajelor si firmelor precum si comportamentul pietelor individuale (piata graului, carbunelui, otelului) si al agentilor individuale.

Macroeconomia studiaza fenomenele economice in ansamblu. Economia e studiata ca intreg si se urmareste explicarea atat a evenimentelor economice cat si aplicarea acelor politici care sa amelioreze performantele economiei.

Microeconomia are ca obiect intelegerea comportamentului agentilor economici si a modului de functionare a pietelor, respectiv modalitatile de stabilire a pretului unei marfi, cum concurenta e afectata de natura bunului schimbat etc.

Macroeconomia reprezinta abordarea teoretica in centrul careia se situeaza analiza relatiilor dintre agregatele globale. Macroeconomia va studia, printre altele, consecintele indatorarii statului, evaluarea ratei somajului, diverse politici menite sa contribuie la ridicarea standardului de viata.

Microeconomia si macroeconomia reprezinta doua modalitati de a aborda realitatea, desi sunt strans conectate, cele doua domenii sunt distincte, fiecare detinand un set propriu de modele.

In ciuda controverselor dintre microeconomie si macroeconomie, intre ele nu exista conflicte.

Ecuatia privita ca intreg nu reprezinta altceva decat suma componentelor sale. Diferenta dintre cele doua domenii consta in modul de prezentare si de accentuare a problemelor analizate.

Granita dintre microeconomie si macroeconomie nu a fost niciodata clara.

Macroeconomia se dezvolta in stransa dependenta de microeconomie. Fenomenul economic de ansamblu – macroeconomia – decurg in ultima instanta din deciziile individuale

adoptate de unitatile economiei. Fenomenele macroeconomice nu pot fi intelese fara descifrarea comportamentelor microeconomice.

Obiectul de studiu al macroeconomiei il constituie cercetarea functionarii ansamblului unui sistem economic => macroeconomia ia in considerare intreaga economie dintr-un punct de vedere national. Astfel, macroeconomia constituie o ramura a stiintei economice care are ca scop studierea functionarii economiei nationale (sau a unui grup de tari) precum si a efectelor politicilor economice si reglementarilor initiate de autoritatile publice. Pentru aceasta sunt cercetate relatiile teoretice si empirice dintre marile agregate economice (indicatorii macroeconomici, nivelul preturilor, masa monetara, investitiile, ocuparea fortei de munca, consumul, export, import).

In studierea macroeconomiei sunt utilizate instrumente si mecanisme specifice.

Problema esentiala in studiul macroeconomiei o constituie identificarea fundamentelor sale teoretice si metodologice. Logica economiei e diferita in raport de premisele utilizate => macroeconomistii se afla in fata unei alternative:

1. Studiul economic admitand ipoteza ca pietele se echilibreaza prin pret.
2. Preturile nu permit ajustarea perfecta a pietelor

In cazul in care preturile asigura egalitatea cerere-oferta = preturi flexibile. Daca nu – preturi rigide.

Din acest punct de vedere, macroeconomistii subdivizati:

- a) Cei care recunosc flexibilitatea preturilor admit ca pietele sunt echilibrate
- b) Considera ca pietele se afla in dezechilibru

O alta sursa de controverse se refera la oportunitatea interventiei statului in economie. Initial macroeconomia sustinea ca puterile publice dispun de mijloacele necesare pentru a corecta esecurile pietei.

Au aparut si opinii noi, opuse vehement implicarii statului considerat sursa permanenta de dezechilibrare economica.

2. Analiza pozitiva si normativa

Analiza macroeconomica are o dimensiune pozitiva si una normativa. Analiza pozitiva opereaza cu explicatii stiintifice privind functionarea economiei. Ea se limiteaza la formularea de enunturi privind faptele si relatiile dintre acestea. "Cresterea deficitului bugetar determina reducerea nivelului prezent al somajului, inasa in detrimentul ratei inflatiei"- face obiectul analizei pozitive.

Analiza normativa ofera prescriptii sau recomandari bazate pe judecati de valoare personale. In general, probleme specifice macroeconomiei fac obiectul analizei normative. Modalitatile de finantare a deficitului bugetar constituie o problema normativa.

Analiza economica poate fi intreprinsa atat pe o perioada relativ scurta – cateva trimestre – ceea ce impune o analiza pe termen scurt. Activitatea economica inregistreaza alternanta fazelor de expansiune si recesiune. Alte fenomene economice se fac resimtite pe o perioada mai lunga pe parcursul mai multor ani sau chiar decenii. In acest caz, se impune o analiza pe termen lung (cresterea economica).

Macroeconomia se bazeaza pe utilizarea de modele, adica pe reprezentarea matematica a unei situatii economice ipotetice. Se face apel la tehnici de formalizare matematica.